WESTMINSTER ABBEY, LONDON.
EARLY HISTORY

Westminster was formerly called "Thorney Island". Recent excavations under the floor of the Museum show the area was inhabited during the Roman period. The 5th C Roman sarcophagus, which was discovered in the grounds of the Abbey in 1869, was re-used for a Christian burial during the Saxon period in the 8th or 9th C.
Around 1050 King Edward the Confessor built a palace nearby and then a church dedicated to St Peter. From that time onwards Westminster Abbey has been a royal foundation.
The vaulted chamber in which you are standing was built in about 1060 and was originally used by the monks as a communal room beneath their dormitory. It became a museum in 1908.

लण्डन् महानगरस्य "वेस्त् मिनिस्टर् अबे" स्मारकभवनस्य निचयस्य परिचायक पत्रकम्

निचयस्य पुरातनेतिहासः

एष निचयस्य पूर्वं नाम आसीत् , "थार्नी द्वीपः" इति । इदानीन्तन उत्खननैर्ज्ञायते एष प्रदेशः रोमन् काले एव अध्यवसित इति । पञ्चम शतमानस्य रोमन् सार्कोफागस् यत् निचयभूमौ आलोकितम् १८६९तमे वर्षे, तत् ८तमे वा ९तमे वा शतमाने साक्सन् काले ख्रैस्तानाम् भूमेरधो मृतदेहनिक्षेपार्थम् पुनरुपयुक्तमिति ।
१०५० वर्षस्य परितः राजा एड्वर्ड् पश्चात्तापको निर्मितवान् पार्श्वे राजगृहमेकम् तथा प्रार्थनामन्दिरम् यत् सतः पीटरस्य कृते समर्पितम् । तत आरभ्य वेस्त् मिनिस्तर् निचय एक राजक प्रतिष्ठानम् वर्तते ।
यत्र इदानीं भवन्त स्थिताः, एतद् गोपितं सभाङ्गणं निर्मितम् १०६०तमस्य वर्षस्य परितः, यत् यतीनां प्रार्थनाकोष्ठ आसीत् तेषाम् वसतेः पार्श्वतः । तदभवत् प्रदर्शनालयो १९०८तमे वर्षे ।

CORONATIONS

William the Conqueror was crowned in Westminster Abbey on 25 December 1066. Every monarch since then has been crowned in the Abbey except King Edward V and Edward VIII, neither of whom was crowned.
In 1296 Edward I seized the Stone of Scone, the traditional coronation throne of the Kings of Scotland. A ceremonial coronation chair was constructed to house it and his son, Edward II, was the first to be crowned on it in 1308. A second coronation chair was made for Queen Mary II, the wife of William III. This is the throne on display in the museum.
The regalia and crown jewels are today kept in the Jewel House in the Tower of London and are only transferred to Westminster Abbey on the eve of a coronation. The replicas or practice regalia on display in the museum are used for coronation rehearsals. Each piece symbolises a significant moment in the coronation ceremony.

राज्याभिषेकाः

'जेता' विलियम् अत्रारुरोह २५ दिसेम्बर् मासे १०६६तमे वर्षे । ततः प्रत्येकः सम्राट् अत्रैव अभिषिक्तः, द्वौ विहाय, – राजानं एड्वर्ड् पञ्चमम् तथा राजानं एड्वर्ड् अष्टमम्, यौ कदापि नाभिषिक्तौ ।
१२९६तमे वर्षे एड्वर्ड् प्रथमो गृहीतवान् शिलापीठम् यः स्काट्लाम्ड् राज्ञां राजपीठः समभवत् । तत्प्रतिष्ठार्थम् एकः राज्यारोहणपीठः निर्मितः तस्य सुतेन एड्वर्ड् द्वितीयेन यह् प्रथमो तदुपरि अभिशिक्तः १३०८तमे वर्षे । द्वितीयः राज्यारोहण पीठः निर्मितः महाराज्ञी मेरी द्वितीयायाः कृते या राज्ञः विलियं तृतीयस्य दाराः आसन् । तत् सिंहासनम् अत्र

स्मारकभवने प्रदर्शितमस्ति ।

राज्याभिषेकसम्भाराः, राजभूषणानि तथा रत्नमुकुटानि रत्नागारे लण्डन् सौधे ('टवर् आफ् लण्डन्' मध्ये) सन्ति, यानि राज्यारोहण समारम्भ एव वेस्त् मिंस्तर् निचयम् अनीतानि भवन्ति । तेषाम् प्रतिकृतानि तथा समलङ्करणानि यानि अत्र प्रदर्शितानि, तानि उपयुज्यन्ते सिंहासनारोहण-पूर्वसिद्धताप्रसङ्गे । तेषु प्रत्येकम् राज्यारोहणसमयस्य महत्त्वस्य कालस्य च प्रतीकम् भवति ।

ARMOUR, SCULPTURE & STAINED GLASS

Also in the museum are: the funerary armour of Henry V (died 1422) and General Monck (died 1670); the oldest arrow yet found in England; examples of Roman, medieval and renaissance sculpture; and two medieval stained glass windows (1250-1270) from the Abbey in the time of Henry III.

देहशिरस्त्राणम् , शिल्पकलाः तथा अलङ्कृतानि काचवस्तूनि ।

तथैव अत्र स्थितानि विशिष्य राज्ञः हेन्रि पञ्चमस्य (मृतः १४२२ वर्षे) उत्तरक्रियार्थं कृतानि देहत्राणानि तथा सेनाधिकारिणो माङ्क् (मृतः १६७० वर्षे); एतावत्प्राचीनतमः शरः इंग्लेंड् देशस्य; निदर्शनानि रोमन् तथा मध्ययुगकालीनस्य तथा आधुनिककालस्य शिल्पकालायाः; तथा मध्ययुगस्य द्वे काच-वातायने (१२५० - १२७० तम वर्षावधिस्थे) राज्ञः हेन्रि तृतीयस्य कालावधेः ।

THE EFFIGIES

After the death of Henry III in 1272, most of the Kings and Queens of England were buried in the Abbey up to and including George II in 1760. Royal funerals in England were based on the ceremony of the French court in the late 13th century. They were dramatic ceremonial events demonstrating the power and majesty of the monarchy and the court.

देहप्रतिकृतीनि

राज्ञः हेन्रि तृतीयस्य मरणात् १२७२ वर्षात् परम् इङ्ग्लेण्डस्य बहूनां राज्ञाम् तथा राज्ञीनाम् जार्ज् द्वितीयस्य १७६०वर्षपर्यन्तम् सर्वेषाम् मृतदेहाः अत्रैव भूमेरधो निहिताः । त्रयोदश शतमानस्य उत्तरार्धस्य फ्रेंचास्थानपद्धतिमाश्रित्यैव आङ्ग्लराजकोत्तरक्रिया अपि प्रचलन्ति स्म । तेषां सार्वभौमताया तथा आस्थानसंप्रदायानुसारमेव तानि अधिकार-वैभवानां निदर्शकान्यासन् उत्सववृत्तानि ।

Until the death of Edward I in 1307, the bodies of deceased monarchs were usually embalmed, dressed in a funeral costume, adorned with the regalia and put on public display for the funeral procession and service. Later, due to the time needed to prepare for the ceremony, it became necessary to substitute a suitably prepared effigy and place it on the coffin for the procession. This custom lasted for more than three centuries.

१३०७ वर्षस्य राज्ञः एड्वर्ड् प्रथमस्य पर्यन्तम् मृतानाम् सार्वभौमानाम् कलेवराः सामान्यतः सुगन्धिताः, उत्तरक्रियार्थम् राजवस्त्राभूषिताः सार्वजनिकेभ्यः प्रदर्शनार्थम् उत्सवद्वारा नीत्वा अन्ते उत्तरक्रियायाम् निक्षिप्यन्ते स्म । उत्तरे काले विधिवत् सिद्धतार्थम् पर्याप्तकालापेक्षया मृतव्यक्तेः प्रतिकृतिमेकम् सिद्धीकृत्य शवपेटिकोपरि नगरविहरणसमये स्थापितव्यमभवत् । एषा पद्धतिः त्रयाणाम् शतमानानामप्यधिककालम् यावत् प्रचलिता ।

After 1660 the effigy was no longer carried in the funeral procession. It was replaced by a simple gold crown placed on a purple cushion, a tradition which survives to this day. The effigies were used solely to mark the place of burial.

Not all the royal effigies have survived. Six have disappeared or been destroyed since the 18th century, including those of Edward I and James I. In 1839, the surviving effigies were placed in the upper vault of the Islip Chapel. In 1908, they were moved to the undercroft

museum.

१६६०तम वर्षात्परम् कलेवरस्य प्रतिकृतिर्नगरविहरणे उत्तरक्रियार्थम् न नीता । तस्य स्थाने शवपेटिकोपरि श्यामलवर्णप्रच्छादे सरलहेमकिरीट एकः स्थाप्यते, या पद्धतिः इदानीमपि अनुस्रियते । पूर्वम् प्रतिकृतयः भूमेरधः शवस्य स्थापने अङ्कनार्थम् उपयुज्यन्ते स्म । सर्वेषाम् प्रतिकृतीनाम् अवशेषाः न सन्त्यद्य । षट् नष्टाः नाशिताः वा अष्टादश शतमानादधि, येषु एड्वर्ड् प्रथमस्य तथा जेम्स् प्रथमस्य अपि अन्तर्गताः । १८३९तमे वर्षे अवशिष्टाः प्रतिकृतयः स्थानान्तरिताः तथा ऐस्लिप् देवमन्दिरे स्थापिताः । १९०८तमे वर्षे ते स्थानान्तरम् गताः ।

Medieval effigies are unique examples of the very earliest portraits. They resemble as closely as possible the people represented and, in the case of Edward III and Henry VII, may have been modelled from their death masks. The effigy had to match the height and figure of the monarch because they wore clothing from the royal wardrobe. There are only two complete effigies in wood, those of Edward III and Catherine of Valois. They were hollowed out to save weight and were originally adorned with a wig.

मध्ययुगस्य प्रतिकृतयो अत्र निदर्शनम् विशेषतः प्राचीनतमानाम् भावचित्राणाम् । ते तु निजव्यक्तीनां यथावत् सन्ति, विशिष्य एड्वर्ड् तृतीयस्य तथा हेन्रि सप्तमस्य तु तयोः मुखकवचेनैव कृतौ स्याताम् । प्रतिकृतिभिस्तु महाराजानां सम्यक् औन्नत्यम् पृथुत्वम् च अवलम्ब्य तथैव वर्तेरन् यतो ते व्यक्तिनो राजवस्त्रागारेणानीतैरम्बरैर्भूषिता एवाभवन् । तेषु – एड्वर्ड् तृतीयस्य एवं वलोयीस् क्याथेरीन् – द्वयोस्तु दारुकृत–पूर्णप्रतिकृती स्तः । तयोः प्रतिकृती रिक्तीकृतौ लघुकरणार्थम् तथा तौ पूर्वम् विशेषकेशालङ्कृतौ च ।

Effigies from the late middle ages had the hands and head made of wood with the arms, legs and torso made of cloth or leather stuffed with straw and reinforced with a wooden frame. The complete effigy of Henry VII survived until World War II when all except the head was destroyed. Traces of 12 species of plant were found in the straw stuffing of the torso.

मध्ययुगस्य उत्तरार्धस्य प्रतिकृतीनांस्तु हस्ताः शिरांसि दारुकृतानि; तेषां बाहवो, पदानि तथा पृष्ठभागाः अम्बरेण चर्मणा कृताः, अन्तः ग्रासेन पूरिताः तथा दारुणा दृढीकृताः । हेन्रि सप्तमस्य प्रतिकृतिस्तु पूर्णतः अवशिष्टः विश्वस्य द्वितीयसमरपर्यन्तं यदा मुखं विहाय अन्यत्सर्वम् उद्ध्वस्तम् । तद्देहान्तर्गतग्रासेषु द्वादशजातीनां सस्यांशाः दृष्टाः ।

After 1660, the effigies had wax hands and heads. There are only five wax effigies of monarchs, but all of them except Lord Nelson are of people buried in the Abbey. Most of these effigies are dressed in clothes that belonged to those represented. Charles II wore the robes of the Order of the Garter. The Duchess of Richmond and Lennox and the Duchess of Buckingham wore their coronation robes, but the clothes of Elizabeth I, William III, Mary II and Queen Anne were specially made for the effigies.

१६६०–तः पश्चात् प्रतिकृतीनां हस्ताः शिरांसि च जतुनिर्मितानि । पञ्चानाम् सार्वभौमानाम् केवलं जतुनिर्मिताः प्रतिकृतयोऽवशिष्टाः परं तु तेषु नायकं नेल्सनं विना अन्येषां सर्वेषां देहाः अबे निचयस्य भूम्यामधः निहिताः । तेषु बहूनाम् प्रतिकृतयो तत्तद्वस्त्रैरेव भूषिताः । चार्ल्स् द्वितीयो धृतवान् वस्त्राणि जानुबन्ध–क्रमस्य यदुचितम्; रिष्मण्ड् तथा लेनक्स् राज्यस्त्री तथा बकिङ्हाम् राज्यस्त्री धृतवत्यौ स्व–राज्याभिषेकस्य आवेषभूषणानि । परन्तु वस्त्राणि विशेषतःकृतानि प्रतिकृतीनाम् एलिसबेथ् प्रथमायाः, विलियम् तृतीयस्य, मेरी द्वितीयायाः तथा आन् महाराज्ञीनाम् ।

The Westminster Abbey Retable

The Retable is a 13th C masterpiece. It was discovered in the Abbey in 1725 covered in grey paint being used as the top of an effigy cupboard. It was subsequently displayed in the nave of the Abbey. After recent extensive conservation, it returned to the Abbey in 2005. The

Retable depicts Christ, Mary and Peter with great symbolism and in exquisite detail. Note the globe in Christ's hand depicting the sky, earth and sea with birds, animals and figures in a boat.

वेस्त् मिनिस्तर् अबे वेदिकानेपथ्यालङ्कारः :–

नेपथ्यालङ्कार एषः महोन्नतकृतिः त्रयोदशशतमानस्य । उद्धृतमेतत् अबेस्थले १७२५–तमे वर्षे यच्छद्म आसीत् भस्मवर्णेन उत्तराङ्ग इव कस्यचन प्रतिकृतिमञ्जूषस्य । तत्परं तत् निहितमासीत् सर्वेषां प्रेक्षणार्थम् अबेसौधस्य निम्नप्रदेशे । आधुनिके विन्यासे विस्तृतसम्प्रक्षणालये तत् अबेसौधम् प्रत्याहृतम् २००५–तमे वर्षे ।

नेपथ्यभूमिका प्रदर्शयति क्रिस्तं, मातरं मेरीं तथा पीतरं विशेष लक्षणैस्तथा उद्दामोज्ज्वलविस्तरणैः । प्रेक्षन्तां क्रिस्तपाणिस्थितभूगोले दृश्यमानमाकाशं, खगान्स्तथा मृगान्स्तथैव चित्राणि नावि ।

Benedictus que vencit ad nominae Dominae - Greetings to those who come in the name of The Lord. This is the traditional salutation of the Benedictines, who founded the original Abbey in 930 AD. We warmly welcome you to the museum and hope you will visit us again.

बेनेदिक्तस् क्यू वेञ्चित् अद् नोमिनी दोमिने – अभिनन्दनानि तेषाम् ये ईश्वरस्य दिव्येन नाम्ना सह एतस्यान्तःप्रविष्टाः । एषः शिष्टाचारः प्रणन्तुं बेनेदिक्तैन सम्प्रदायेन, यः उद्घाटितवान् निजरूपस्थमबेसौधम् ९३०–तमे वर्शे. वयम् सहर्शम् स्वागतम् व्याहरामो सौधमेतद्द्रष्टुम् तथा असकृदागन्तुम् विज्ञप्तुम् च ।